

Odense (Martin Madsen Halsted), der er Medlem af Udvalget, om, at i visse Tilfælde kan tiltalte forlange beskikkelse en militær Embeds- eller Bestillingsmand som Forsvarer. De Grunde, der tale derfor, blev der udførlig gjort Rede for ved første Behandling af det ærede Medlem, og han vil formodentlig atter komme ind derpaa.

Ændringsforslag Nr. 16 foreslaar, at der skal gives en noget lettere Adgang til at faa Paatalere udnævnte. Ifølge Lovforslaget kan Paataler udnævnes af det paa-gældende militære Ministerium, men herefter skal en Paataler kunne udnævnes af Jurisdiktionschefen eller Rettens Formand efter Samraad med Auditøren. Dette, at man har paa den ene Side en Forsvarer og paa den anden Side ingen Paataler eller ingen Anklager, vil gøre, at Auditøren nærmest faar Karakter af Anklager; og det mener man fra, hvad man kan kalde militær-juridisk Side, ikke er heldigt, og at der derfor bør aabnes en lettere Adgang til at benytte Paataler. Men det er kun i Sager af en saadan særlig Beskaffenhed, at det vil findes hensigtsmæssigt, saa vi antage, at det ikke i meget betydeligt Omfang vil medføre forøgede Udgifter. At Meddelelsen om, hvad Tiltalen gaar ud paa, skal gives Forsvareren eller den sigtede skriftligt, er vel en ret naturlig og selvfølgelig Ting.

De tre Ændringsforslag Nr. 19—21 gaa ud paa at tilsikre Ret til, at tiltalt Forsvarer kan faa Udskrift af Forhørene, og at Forsvareren har Ret til at møde i Krigsretten og fremføre korte Bemærkninger. Der kan tvistes om, hvorvidt det er mere end en Redaktion, det maa vel nærmest kaldes en Tydeliggørelse; men rammer vistnok Lovforslagets Mening.

Ændringsforslag Nr. 22 giver Regler om, at ogsaa civile, almindelige Borgere skulle kunne ved de militære Retter idømmes Bøder for Udeblivelse som Vidner. Det er en Hensigtsmæssighedsbestemmelse. Det er det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), der har foreslaaet det, og vi andre have sluttet os dertil. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 23, der henviser til Lov af 24. Maj 1879, for at man derved kan faa udtømmende Regler med Hensyn til det Salær, der skal ydes de Sagførere, der beskikkes til Forsvarer og Paataler. Ændringsforslag Nr. 24 indeholder en lille Realitet. Det staar i Forbindelse med de Betragtninger, der bleve fremførte ved første Behandling af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som ønskede, at man

skulde være noget lempeligere, end man er i Lovforslaget, med Hensyn til at paa-byrde Udgifter ved Sagføreres Beskikkelse. Vi foreslaa her, at hvis der ikke kan findes noget at gøre Eksekution i paa det Tidspunkt, da Dommen vil være at fuldbyrde, skal der ikke senere kunne rejses Krav mod tiltalte for, hvad Forsvaret har kostet. Det kan maaske navnlig have Betydning, hvis der er opsparet lidt Penge af tiltalte paa det Tidspunkt, da han skal forlade den militære Tjeneste. Det er altsaa en lille Humanitetsbestemmelse, men i Praksis betyder det overmaade lidt. Vi, der kende Forholdene i civile Sager, vide, at der gaar det saaledes, at naar der ved Eksekution hos en Mand, der er idømt Sagsomkostninger, viser sig, at han paa den Tid, man forsøger Eksekution, intet ejer, gør man ikke mere ved Sagen.

Disse Bestemmelser angaa altsaa nærmest Beskikkelse af Forsvaret, og de gaa ud paa i ringe Omfang at forbedre Forsvarets Stilling og indføre Hensigtsmæssighedsbestemmelser. Yderligere Bestemmelser, foruden de Hovedbestemmelser, jeg har nævnt, som vedrøre Afsnittet om Paaankeret, findes i § 21. Under Nr. 35 er der en Bestemmelse om, at 3 Dage ændres til 5. Det vil sige, at vedkommende, for hvem Dommen forkyndes, kan have 5 Dage til at betænke sig paa, om han vil have Paaanke. Denne Bestemmelse skyldes en Betragtning af det ærede Medlem for Højrup, som vi andre sluttede os til. Det er kun en lille Ændring. — Ændringsforslag Nr. 36 er en Tydeliggørelse af det, som i øvrigt maa antages at være Meningen, at det skal meddeles tiltalte, at han har Adgang til at faa Sagen paaanket. Saa have vi en lille Bestemmelse til § 22 om, at man ikke behøver altid at tage Udskrift af, hvad der er foregaaet ved Krigsretten, men kan lade selve Akterne følge med til Overkrigsretten. Det har særlig Betydning med Hensyn til Sagførernes Indlæg.

Et Ændringsforslag, Nr. 29 til § 30, ser lidt mere principielt ud og har ogsaa en vis principiel Betydning, men har grumme lidt praktisk Omfang. Der findes i Lovforslagets § 30 en Bestemmelse saalydende: „Skal der gøres Udslag imellem to Meninger, for hvilke der er lige mange Stemmer, bliver den Mening Dom, for hvilken Formanden, eller, hvis han ikke har stemt for nogen af disse Meninger, Generalauditøren har erklæret sig“. Der har i Udvalget været rejst Tvivl om, hvorvidt der overhovedet kunde findes Tilfælde,